

Bjarne Laustsen (S):

Jeg skal indledningsvis takke for svaret.

Jeg er helt på det rene med, at hvis en lønmodtager ønskede måske endda at få beskæftigelsesministeren med til en sådan samtale hos sin arbejdsgiver – jeg ved, ministeren har en travl kalender – så ville beskæftigelsesministeren også kunne være velkommen til at komme med. Men det, der er interessant, er, hvilken lønmodtagerbeskyttelse det kan give den enkelte at have sin tillidsmand med til de forhandlinger, hvilke rettigheder der er knyttet til tillidsrepræsentantens funktion i den her henseende.

Vi ved jo, at ministeren har erklæret, at § 11 i industriens overenskomst er ugyldig, fordi der står, at hvis parterne finder, det er nødvendigt at gå på deltid, ja, så kan de gøre det. Det mener ministeren er en hindring, fordi der har lønmodtageren via sin tillidsmand, via sin overenskomst, via organisationen, en mulighed for at sige: Nej, det vil jeg ikke. Hvis ikke der er aftaler om, at lønmodtageren kan vende tilbage til normal tid, så kan tillidsrepræsentanten på lønmodtagerens vegne sige nej.

Hvilke rettigheder er der forbundet med, at en tillidsrepræsentant kan deltage i de forhandlinger om eventuelt at gå ned på deltid? Det er det, der er interessant.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Over for fru Meldgaard vil jeg godt lige præcisere, at der ikke har været nogen tvivl om det her.

Jeg har jo stillet det her ændringsforslag for fru Meldgaards skyld, sådan at vi ikke behøver at have den debat længere, for det er jo helt klart, at til en forhandling mellem to parter om en frivillig aftale kan man selvfølgelig tage den ven med, man ønsker. Nu håber jeg så, at det er ryddet af banen.

Kl. 15.40

Se, det, der jo er det himmelråbende i det her problemfelt, vi beskæftiger os med, er jo den kendsgerning, at for 40 pct. af lønmodtagerne er der fuldstændig frihed til at aftale deltid. For 6 pct. af lønmodtagerne er der totalt forbud mod at aftale deltid. For 54 pct. af lønmodtagerne er der varierende hindringer i overenskomsten.

Hr. Bjarne Laustsen spørger så, hvilken ret tillidsmanden har. Jamen altså i de 40 pct. af overenskomsterne, hvor deltid ikke er et problem, kan den enkelte lønmodtager jo aftale med arbejdsgiveren at gå på deltid, og sådan er det.

Lad mig sige det på den måde, at det jo er voksne mennesker, vi taler om her. Jeg har intet imod, at tillidsmanden kommer med, hvis lønmodtageren ønsker det. Men hele lovforslaget bygger jo på, at en lønmodtager har ret til at anmode sin arbejdsgiver om at komme på deltid, og derfor er det jo lønmodtageren selv, der må afgøre, på hvilke betingelser det foregår.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg vil også godt takke for den omsorg, ministeren har haft for mine ønsker.

Når nu der er så stor imødekommenhed fra ministerens side, vil jeg godt spørge, hvorfor så ikke gå det sidste lille skridt, når ministeren nu ved, at jeg så inderligt ønsker, at der står i loven, at det er tillidsrepræsentanten, der skal have mulighed for at være til stede? Det er der selvfølgelig en årsag til, og den er, at der netop i forbindelse med overenskomsterne står, at tillidsrepræsentanten kan være til stede, og så kan vi jo lige så godt sørge for den ligestilling her, hvis ministeren absolut ønsker sin deltidsløve.

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo en kendt sag, at man i udvalget er kommet til at stille de samme spørgsmål to gange, og vi har også oplevet, at ministeren er kommet til at give det samme svar flere gange. Sådan er det jo i en debat, der optager folket derude og medlemmerne af dette Ting herinde utrolig meget.

Men det, der er interessant, er: Hvilken retting følger der med, at lønmodtageren kan bede sin tillidsrepræsentant om at deltage i de forhandlinger? Er det sådan, som § 11 i industriens overenskomst siger, at organisationen, hvis ikke den aftale, man er i stand til at opnå med arbejdsgiveren, er god nok, kan sige nej tak?

Det, jeg gerne vil have ministeren til at bekræfte, er jo selvfølgelig, hvilke rettigheder der er forbundet med det her. Man kan i det hele taget undre sig over det makværk, som regeringen har været i stand til at præstere i den her sag. Høringen gav også udtryk for, at det var utidigt, at det var gået for stærkt, at det var hastværk, det var lastværk at få bragt det her forslag til verden. Hvorfor kommer man først med alle de her ting bagefter, for ministeren og undertegnede har jo tidligere haft drøftelser om, hvorvidt det her forslag, »frihedspakken«, handlede om at fjerne noget lønmodtagerbeskyttelse?

Nu viser det sig bare, at man kan tage tillidsmanden med som en anden anstandsdame til forhandlingerne, men det giver ingen rettighede-